Anul LXXXI | Sibiu, 22 April 1933 | Nr. 35

BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAȚIUNII SIBIU

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 120 Lei — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari. Ziarul apare Marția și Vineria.

Corespondențele să se adreseze Redacției Telegraful Român Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45

Prigonire și favoritism

Bugetul cultelor, pe anul 1933, se prezintă ca o încoronare a operei nefericite financiare înfăptuite de guvernele noastre de ieri și de astăzi.

Așa cum s'a votat, într'una din ultimele ședințe nocturne ale parlamentului, bugetul cultelor se poate mândri că a rămas întru toate credincios căilor apucate în bugetele din anii premergători, perfecționându-le: biserica noastră ortodoxă, în noul buget al cultelor, este tratată nu numai cu desconsiderare, ci și cu o adevărată brutalitate.

Bugetul bisericii ortodoxe, scăzut an după an, de astădată e din nou redus, *cu alte 50 de milioane lei.*

Cultelor minoritare, — ungurilor și sașilor, — li se taie bugetul în măsură neasămănat mai moderată; — ear bisericii greco-catolice sau unite *i se dau încă 20 milioane.*

Reducerile sânt aplicate cu lipsă completă de proporție, — în vreme ce fraților „din altă strană" nu li se ia nimic, dimpotrivă, bugetul le mai acordă 20 milioane.

Eată, devenit sistem, de o parte favoritismul, de ceealaltă parte veritabilă prigonire.

Partidul dela cârma țării, cu fruntașii lui aparținători bisericii unite, ține să fie mai prevenitor atât față de uniți, cât și față de cei străini de neamul românesc, — și în acelaș timp cât se poate de dușmănos față de credincioșii ortodocși români.

Nu zicem, că rău s'a făcut când salariile celor șapte sute de preoți uniți s'au sporit cu milioanele amintite, — să li se dea, vor fi și între dânșii mulți preoți săraci; este însă revoltător în gradul suprem, când din bugetul de mizerie al bisericii ortodoxe se mai taie 50 milioane, păgubind și torturând viața celor șapte mii de preoți ortodocși.

Este profund regretabil, că nici demersurile dese și documentate ale chiriarhilor, nici intervenirile parlamentarilor ortodocși în ședințele corpurilor legiuitoare, n'au produs decât trecătoare impresie și n'au izbutit să facă să înceteze ilegalitatea și înjosirea adusă bisericii ortodoxe și clerului ei.

Guvernul vrea să realizeze economii subțiind mereu bugetele bisericii noastre, în loc să aibă curajul de-a porni la: desființarea sinecurelor, reducerea numărului ministerelor, încetarea subsecretariatelor de stat, oprirea diurnelor plimbăreților naționali, simplificarea formalismului biurocratic, controlul aspru al banului public, pedepsirea exemplară a tuturor defraudatorilor, scl. mijloace necesare echilibrării bugetului și consolidării țării.

Nemulțumirile, generale și justificate, sporesc zilnic în șirurile credincioșilor ortodocși în deosebi, pe urmele unui astfel de tratament.

Unde e guvernul, care să-și țină de datorie să scutească în sfârșit biserica ortodoxă română de repetatele nedreptățiri și jigniri aduse demnității ei, și să dea clerului nostru ceeace este dreptul său?!

Pentru un institut românesc la Atena

E fapt cunoscut că teologia, filosofia și arta grecească au fost un izvor bogat din care s'au adăpat toate popoarele lumii. Acest izvor de bogăție spirituală nu este epuizat încă nici astăzi, și de aceea popoare cu o cultură mai avansată au căutat să înalțe pe locurile gloriei de odinioară câte un institut, care are menirea să servească la o mai bună cunoaștere și la o mai adâncă pătrundere a sufletului grecesc. Așa există astăzi în Atena institutul francez, german, italian etc.

Pentru ortodoxia noastră, pentru istoria românească, pentru știință și pentru artă în general, Grecia are o bogăție imensă de informații și inspirații. Patria sfinților Părinți, patria ortodoxiei, unde ar putea găsi ortodoxul un izvor mai autentic și în acelaș timp mai bogat, decât în ceeace alcătuește astăzi teologia grecească? Indreptarea sufletului nostru spre răsărit, spre izvorul original al ortodoxiei, dela care s'a împărtășit și poporul român, ar avea darul să facă ca și roadele teologiei noastre să fie mai originale și cu o profundă mireasmă ortodoxă. Comoara de simțire și de cugetare a bisericii noastre trebue asimilată și turnată în forme corespunzătoare cerințelor vremii. Dar bisericii ortodoxe române îi lipsește în mare măsură putința de a utiliza în original monumentele Tradițiunei, și numai o temeinică cunoaștere a limbii grecești și latinești ne poate da posibilitatea să folosim real acest izvor al revelației divine. Deci prima bază care trebue pusă științii teologice românești, este cunoașterea limbii sfinților Părinți pentru a se putea face traducerea lor în românește.

Aceeași însemnătate ar avea cunoașterea limbii grecești și pentru istoria patriei și istoria bisericii române. Influența pe care au exercitat-o grecii în Principatele române și raporturile reciproce din veacurile trecute, dacă ar fi studiate în amănunte, s'ar face lumină asupra multor probleme din trecutul național și creștin al poporului românesc.

Și ar fi in al treilea rând arta, arta bizantină cu diferitele ei forme de manifestare în creștinism.

Două persoane par'că au înțeles în timpul din urmă marea importanță ce ar avea, pentru cultura și arta românească, cunoașterea manifestărilor sufletești grecești. Dna și dl Langa Rășcanu, ministrul României la Atena, cari au ca problemă a vieții lor de a face tot ce le stă în putință pentru înființarea unui institut românesc în capitala Greciei. Acest institut, odată înființat, ar da posibilitatea de-a studia în Atena, deodată, mai multor români.

Dar, pe lângă folos, pe lângă faptul că ar ajuta multora la îmbogățirea lor sufletească, institutul ar fi și o mândrie națională și o frumoasă afirmare a românismului în sud-estul Europei. Institutul românesc din Atena ar fi încă o dovadă, că poporul român este sensibil culturii și că însetează după cât mai multe cuceriri spirituale. Ar fi dovadă că năzuim să ne găsim în tot locul alături de popoarele cu porniri nobile și cu aspirațiuni și drepturi la nemurire. Deaceea cei ce vor să fie părinții acestui institut, dna și dl Langa Rășcanu, nu cruță nici o osteneală pentru realizarea ideii. Cu înalta lor autoritate și cu neostenită stăruință au câștigat, prin donația unui român macedonean, terenul pentru zidirea institutului. Intr'unul din cele mai frumoase și mai igienice cartiere ale orașului, România a devenit proprietara terenului evaluat azi la mai multe milioane lei.

Rămâne acum ca statul român să înțeleagă gândul inițiatorilor, să-și înțeleagă datoria și să nu-și cruțe obolul când e vorba de o realizare atât de frumoasă. Socotesc că problema interesează atât de mult biserica ortodoxă română încât, dacă ar fi necesar, n'ar trebui să se cruțe nici jertfele ei pentru înfăptuire. Ba, odată ideea lansată, biserica ar trebui să ia contact cu inițiatorii și reprezentanții României la Atena și împreună să caute să facă tot posibilul pentruca institutul românesc din Atena să ia ființă cât mai neîntârziat.

Pr. *S. CÂNDEA.*

Serviciile divine în Catedrala Mitropoliei

Săptămâna Patimilor

Incepând cu Dumineca Floriilor în biserica noastră catedrală s'au oficiat după rânduiala bisericii deniile, la cari au luat parte numeroşi credincioşi. In această săptămână s'au spovedit şi cuminecat mulţime mare de credincioşi din oraşul nostru şi din comunele învecinate, iar în săptămânile de mai nainte s'au spovedit şi cuminecat elevii din diferitele institute de învăţământ precum şi soldaţii din garnizoană.

Incepând de Joi seara toate serviciile divine au fost oficiate de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, asistat de consilierii mitropolitani şi arhiepiscopeşti şi de preoţii catedralei. Joi, după cetirea evangheliei a zecea Rectorul Academiei noastre teologice Nicolae Colan a ţinut o mişcătoare cuvântare.

Vineri la ora 4 d. m. s'a oficiat vecernia cu luarea Mântuitorului de pe cruce. La cântarea «Pe tine cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină» preoţii au ridicat de pe slăvitul prestol epitaful şi împreună cu sfânta Evanghelie şi cruce le-au aşezat pe masa din mijlocul bisericii care închipueşte mormântul Domnului, în sunetul jalnicei cântări: «Iosif cel cu bun chip»...

Vineri seara la ora 6½ s'a celebrat utrenia şi prohodul. Credincioşii din biserica arhiplină ascultau cuprinşi de duioşie, frumoasele tropare ale celor 3 stări dela mormântul Domnului: «Viaţă în mormânt»... «Cade-se să te mărim pe Tine»... «Neamurile toate»...

A urmat apoi ridicarea sfântului aier şi înconjurarea bisericii, mergând înainte corul, preoţimea cu sf. aier, I. P. S. Sa Mitropolitul, apoi Dl General V. Economu Comandantul Corpului VII Armată cu ofiţerii din garnizioană, reprezentanţii autorităţilor civile şi o mulţime de credincioşi.

In timpul ocolirii bisericii corul Academiei teologice a cântat: «Sfinte Dumnezeule» în sunetul armonios al clopotelor, iar trupa postată înaintea catedralei a dat onorurile. Era un aspect din cele mai feerice, fiindcă toate edificiile de vis-àvis din strada Mitropoliei erau iluminate precum şi casa Tipografiei din partea de mează-zi a catedralei. In cursul utreniei profesorul Academiei teologice Dr. Dumitru Stăniloaie a rostit o emoţionantă cuvântare.

Serviciul divin de Joi seara al Patimilor şi cel de Vineri al prohodului Domnului au fost adevărate manifestaţiuni de credinţă, dragoste şi pietate creştinească.

Slujba Invierii

La Praznicul Invierii Domnului dela ora 4 dimineaţa, cât şi la liturgie, a pontificat I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* asistat de preoţimea din centru.

La Inviere o companie din Reg. 90 Infanterie în frunte cu drapel şi muzică a fost postată înaintea catedralei, dând onorurile militare.

Ieşind I. P. S. Sa din altar rosti în mod solemn cuvintele: «*Veniţi de luaţi lumină*», şi dela lumina I. P. S. Sale şi-au aprins toţi credincioşii luminile.

S'a început apoi serviciul divin cu înconjurarea catedralei cântând corul: «Invierea ta Hristoase».

I. P. S. Sa ceti în faţa intrării principale Evanghelia, apoi a cântat: «Hristos a înviat», vestind tuturora înălţătorul moment al Invierii Domnului.

I. P. S. Sa urcă apoi treptele catedralei urmat de cler şi de credincioşi şi ajuns înaintea uşii bisericii cu voce înaltă rosteşte: «Deschideţi boieri porţile Voastre şi Vă deschideţi porţile cele veşnice şi va intra Impăratul măririi». Acestei alocuţiuni i-a urmat întrebarea din biserică: «Cine e acela Impăratul măririi»?.

I. P. S. Sa: «Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în răsboaie, Domnul Puterilor, Acela este Impăratul măririi».

Dupăce de trei ori s'a repetat întrebările, uşile s'au deschis şi marea mulţime a credincioşilor a intrat în biserică în sunetul armonios al cântării Hristos a înviat.

S'a celebrat apoi frumoasa slujbă a Invierii la finea căreia I. P. S. Sa în sărbătoreşti cuvinte a făcut apoteoza Invierii Domnului, scoţând în relief faptul, că Invierea este cea mai puternică columnă pe care se bazează credinţa şi bisericacreştină, arătând importanţa cea mare a Ei, care va rămânea veşnic deasupra tuturor evenimentelor din istoria lumii. Cuvântul arhieresc, ardresat cu deosebire păturei intelectuale, a făcut adâncă impresie asupra tuturora.

La serviciul divin de dimineaţa a luat parte Dl General Virgil Economu împreună cu Domnii Generali şi ofiţeri aflători în garnizoană, şefii autorităţilor civile în frunte cu Dnul prefect Dr. Coriolan Ştefan, şi un număr atât de mare de credincioşi încât spaţioasa catedrală nu i-a putut cuprinde pe toţi.

La finea slujbei I. P. S. Sa şi preoţimea celebrantă a împărţit credincioşilor sfintele Paşti.

La ora 9½ I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* a fost condus din partea preoţimii în catedrală cu obişnuita ceremonie, celebrând sfânta liturgie, dând răspunsurile liturgice corul mixt al catedralei condus de Dl profesor T. Topoviciu.

La finea sfintei liturgii I. P. S. Sa citând cuvintele: «Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul să ne bucurăm şi să ne veselim într'ânsa»... a rostit o cuvântare plină de învăţături frumoase pe care mulţimea de credincioşi a ascultat-o cu deosebită luare aminte. A împărţit apoi anafora.

Orologiul arăta ora 12 când Inaltul Prelat a fost condus la reşedinţa Sa, cu aceeaş ceremonie, cu care a fost adus.

A doua zi de Paşti la sfânta liturgie a pontificat P. C. Sa părintele protoiereu Dr. Vasile Bologa asistat de mai mulţi preoţi.

La priceasnă părintele protoiereu Dr. Andrei Gâlea a citit Pastorala I. P. S. Sale, trimisă din prilejul Prasnicului Invierii tuturor fiilor săi sufleteşti din Arhiepiscopie, ascultată cu deosebită atenţiune din partea marei mulţimi de credincioşi.

Cuvinte arhiereşti

— La Invierea Domnului —

I

...In anul acesta, când lumea creştină prăznueşte amintirea alor 1900 ani dela învierea lui Hristos, la bucuria Paştilor creştine se adaogă o bucurie nouă, pe care v'o vestesc vouă. Cu câteva săptămâni în urmă, în Dumineca ortodoxiei din acest an, adunatu-s'au la sfat în cetatea Clujului cărturarii dreptcredincioşi din cuprinsul Ardealului, împreună cu preoţii şi vlădicii sfintei noastre biserici strămoşeşti, şi au făcut mărturie în faţa Dumnezeului părinţilor noştri, „să înfăptuiască în viaţa lor personală şi familiară învăţăturile Mântuitorului şi să determine domnia principiilor creştine-ortodoxe în toate domeniile sociale". Făcut-au legământ sfânt, „să apere şi să afirme în orce împrejurări credinţa ortodoxă, prestigiul şi drepturile ei în viaţa de stat şi să prevină şi să combată orce acţiuni dăunătoare bisericii ortodoxe şi statului român întregit". In scopul acesta au înfiinţat o societate denumită: „Frăţia românilor ortodocşi" aşa după cum voi, iubiţii mei credincioşi plugari, aveţi în satele voastre societatea „Oastea Domnului", unde vă adunaţi în dupăamezile din Dumineci şi sărbători la rugăciune, cântare şi sfaturi bune preamărind astfel toată ziua pe Domnul.

In aceste vremuri de mare săracia şi materială, şi sufletească, când „toţi s'au abătut şi nu este cine să facă bunătate, nu este până la unul", fiii voştri luminaţi, pe care voi i-aţi dat la învăţătură, pentruca să aibă un trai mai bun şi mai uşor decât voi care vă agonisiţi pânea de toate zilele aplecaţi din zori şi până 'n noapte asupra sapei, coasei şi plugului; oamenii învăţaţi ai neamului şi bisericii noastre mărturisesc cu inima deschisă, că toată învăţătura şi înţelepciunea, toată ştiinţa şi cunonştinţa dobândite cu trudă din cărţi, dacă nu sânt însufleţite de credinţa în Dumnezeu, sânt lucruri deşarte, care nu îmbogăţesc sufletul, ci îl lasă şterp şi gol. Fruntaşii poporului, oameni cu carte, pe cari viaţa i-a smuls din satele, în care au văzut întâia oară lumina soarelui, şi-au adus aminte de rădăcina din care au odrăslit, de bisericuţa de lemn cu pereţii şi icoanele înegrite de fumul luminărilor şi tămâii, şi-au deschis sufletul la chemarea Dumnezeului

FOIŞOARA

Cuvinte pentru vacanţă

Prietenului D. O. R.

Dragul meu prieten, — Citesc şi recitesc ultima ta scrisoare şi sânt neputincios să înfiripez pe hârtie mulţimea gândurilor prilejuite de nu mai mult decât patru cuvinte şi numele tău iscălit lângă ele.

«Sâmbătă dimineaţa plec acasă»... atâta doar mi-ai scris, împotriva obiceiului tău de totdeauna. Ţi-ai dat seama, desigur, cu gingăşia rară a sufletului tău minunat, că ele spun ceva mai mult decât că corespondenţa noastră încetează câtăva vreme, că ne schimbăm adresele pentru două săptămâni. Da, ştiai bine că o deciziune lustă acolo unde tu te reîntorci acum să îmbrăţişezi oameni scumpi şi scumpe locuri de prea mult timp părăsite, cu prea mult dor dorite, pe mine mă leagă de poruncile ei. Ascult de ele, căci eu mi le-am dat şi o icoană a Sfintei Fecioare Maria, înaintea căreia m'am prăbuşit covârşit de emoţiile despărţirii câteva minute înainte de-a îmbrăţişa pentru ultima oară un tată înduioşat şi-o mamă ce-şi ştergea pe furiş lacrimile dela colţul genelor, a binecuvântat hotărârea mea de a schimba însoritele bucurii ale unei vacanţe inteligent petrecute cu lucrul Celuice m'a chemat de mult să păşesc pe drumul lui de suferinţă ce urcă peste câteva zile culmea Căpăţânii, Golgota, — unde omenirea păcătoşită a răstignit nevinovăţia, dumnezeirea. Tu ştii, prietene bun şi drag toate acestea, tu ştii că orce clipă întrebuinţată pentru cunoaşterea slavei celei negrăite, mi-e tot atât de preţioasă ca însăşi viaţa mea. Şi punându-te în faţa acestei sincere mărturisiri, tu ai prilejul să te convingi că deşi laconica ta comunicare mi-a răscolit, împotriva voei tale, amintirea celorce fac Sfintele Paşti fără mine, nu-mi este atât de greu să le biruesc toate, îndreptând ochii minţii acum ca totdeauna când suferinţe mai grele sau mai lesne de îndurat încearcă sufletul meu, pe calea ce-o descrie o rază în mersul ei. La capătul ei, acolo, sus, în zarea imenselor împărăţii albastre, sufletul meu găseşte pe Dumnezeul căutat, care-i alină văpăile, îl consolează şi-l întăreşte.

Tu pleci acasă. Ai dreptul la odihnă, ai dreptul la puţin răgaz după atâtea luni de muncă continuă, al cărei greu îl vei fi simţit adeseori ostenindu-ţi tâmplele. E greul începutului şi tu ştii să-l biruesti, când ameninţă să te doboare, cu cuvintele apostolului: Toate le pot întru Hristos celce mă întăreşte (Filipeni 4, 13). Şi eu care îţi cunosc devotamentul de care eşti capabil în împlinirea slujbei tale de luminător al celor mici, încerc să-mi imaginez — comparând lucrul cu satisfacţie ce derivă din el — câtă mulţumire trebue să fi simţit tu în preajma plecării, când ceice te încunjoară şi primesc dela tine îndrumări alese, ţi-ar fi spus cu glasuri arginţii ca nişte clopoţei, salutarea îndătinată: Sărbători fericite.

Adaug salutarea mea la salutarea lor, căci e sinceră ca spusă de-o inimă de copil. Şi încă ceva. Tu ştii cât suflet am pus amândoi în prietenia noastră; tu ştii câte sentimente alese au înflorit din schimbul de gânduri cu cari prietenia ne obligă să ne îndeletnicim; tu ştii câtă dragoste am risipit în drumul nostru şi câte lacrimi de suferinţă am şters uitând de prea multe ori şi cu prea mult drag de propriile noastre suferinţe.

Toate acestea şi multe alte pe pe care mintea ostenită la ceas târziu de noapte nu le mai poate culege

părinților noștri: „Intoarceți-vă la mine și mă voiu întoarce la voi" și s'au întors din vălmășagul vieții în liniștea odihnitoare a bisericii strămoșești, lângă voi, paznicii neclintiți ai legii din străbuni.

Știința și cunoștința, înțelepciunea și iscusința, fără frica de Dumnezeu, sânt ca nisipul, pe care nu poți clădì nici fericirea ta, nici pe a neamului tău, ci numai învățătura lui Hristos și Biserica cea întemeiată de El îmbie, în „marea vieții înălțată de viforul ispitelor, liman lin" sufletelor dornice de liniște, pace și fericire.

Cuvântul meu bătrânesc e prea slab, ca să poată spune întreaga bucurie, ce-mi luminează sufletul văzând, cum toți fiii neamului meu, plugari și cărturari, se strâng în jurul bisericii strămoșești. La praznicul sfintelor Paști să ne îmbrățișăm cu bucurie unii pe alții. E ziua mare a învierii neamului românesc ortodox la o nouă viață creștină, de aceea să strălucim de bucurie și să ne dăm unul altuia sfânta îmbrățișare!

(Din pastorala P. S. Sale Episcopului ROMAN al Orăzii.

II

...Vremile în care trăim sânt atât de pline de greutăți și neajunsuri de tot felul, încât omul se sbate cu primejduirea vieții să-și poată duce amarul, grijile și durerile de pe o zi pe alta.

Această stare de lucruri, de scumpete, de frământare și sărăcie, este generală în lumea întreagă, și poate în măsură și mai mare în alte țări și la alte popoare.

Un om oropsit, înapoiat din Rusia, a adus de acolo cu sine două pâni, una pentru țărani și una pentru burghezi. Aceste pâni au fost expuse în o vitrină din Oradea, ca să le vadă lumea:

Pânea pentru țărani era din pleavă și din coceni de cucuruz, amestecată cu un fel de cenușă, deci neagră și fără putere de nutrire; pânea pentru burghezi, din aluat de făină de orz amestecat cu făină de cucuruz și cu tărâțe de grâu. — Cine a văzut aceste pâni, a rămas încremenit și nu mai pomenește nici de comunism, nici de raiul dela Moscova.

Trăind în stările acestea, omul devine un biet călător vâslind cu frică și șovăire printre valurile înfricoșate ale vieții și, precum călătorul pe mare, așteaptă cu înfrigurare să ajungă la mal și se bucură nespus când se vede ajuns pe uscat, — întocmai așa credinciosul creștin, după zile de sbucium și înfrânare, așteaptă și se bucură ajungând un prilej fericit de înviorare și repaus, ca cel de azi.

...De curând s'a pus chiar aici la Cluj temelia obștii credincioșilor mireni, din întreaga Mitropolie, sub titlul *Frăția Ortodoxă Română.*

Gândul lor bun și curat a găsit tot sprijinul și dragostea noastră.

E nevoie mare de a ne strânge rândurile în jurul bisericii strămoșești, mama noastră a tuturora, ca munca lor să dea roade frumoase și creștinești.

Urmați, iubiților, chemarea ce vi se face, cu ascultare și încredere. Ea purcede dela frații voștri mai luminați și mai învățați, ea are să fie farul care să vă lumineze calea vieții. Impărtășiți-vă de lumina ce vor să o răspândească din belșug în sufletele voastre.

Precum vă îndeamnă preotul în ziua de azi a Invierii: *„Veniți de luați lumină"*, astfel vă îndemn și eu cu sfat arhieresc să vă apropiați de izvorul de lumină al cărturarilor și îndrumătorilor voștri cu suflet dreptcredincios.

Hristos a înviat! Să nu-L căutăm niciodată între cei morți.

Cu ajutorul Lui pe care cu încredere, neîncetat în clipele de sbucium și încercare să-l cerem, vom înfrânge împotriviri, vom biruì greutăți și vom dobândì împlinirea gândurilor noastre curate.

Deaceea nu pot încheia mai potrivit cuvântul pastoral de azi, decât exclamând cu Biserica: „Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn Isus, unuia celui fără de păcat. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, să lăudăm Invierea Lui, că răstignirea răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat, în veci, amin".

(Din pastorala P. S. Sale Episcopului NICOLAE al Clujului).

III

...Credincioși învățăturilor Mântuitorului, pe timpul apostolilor mulți dintre credincioșii avuți aduceau darurile lor, puneau averile lor la dispoziția apostolilor în scopuri de milostenie, de ajutorare a celor lipsiți. Intre creștinii dintâi n'a fost ura de clasă, ura între oameni de diferite stări sociale și de avere, și nimenea n'a dorit ca să se despoaie de avere cei avuți și să se dea săracilor; n'a fost comunism, ci s'a practicat milostenia, faptele milei trupești, pe baza iubirii frățești.

Aceasta se vede și de acolo, că între poruncile atinse de Isus, este și una referitoare la averea altuia, zicându-se *pe nimenea să nu păgubești.* De aceea, iubiții mei, am și atins în Pastorala mea dela începutul Postului obligământul replătirei împrumuturilor, negândindu-se nimenea la folosul material ce ar rezulta din neplătire.

...Care să fie mijlocul prin care să câștigăm învingere și prin învingere fericirea temporală și veșnică? Este, iubiții mei, un mijloc nemincinos, o armă puternică, pe care și în alte dăți am recomandat-o: Credința statornică și neclintită în Dumnezeu, îmbrățișarea cu căldură a învățăturilor Domnului nostru Isus Hristos în sânul și sub conducerea și ocrotirea sfintei noastre biserici. In aceasta constă „panaceea" adevărată, medicina miraculoasă contra tuturor boalelor molipsitoare sufletești și trupești. Cu aceasta vom biruì, pentrucă Dumnezeu va fi cu noi.

(Din pastorala P. S. Sale Episcopului IOSIF al Caransebeșului).

IV

...Ca să ne bucurăm de Inviere trebue să facem să învieze credința în noi. Trei lucruri ni se cer în scopul acesta: 1. să întipărim în sufletele noastre învățăturile lui Hristos și să le răspândim după puterile noastre și între alții; 2. să ne hotărâm a face precum zice Hristos, și 3. să folosim mijloacele de sfințire, sfintele taine, dăruite nouă de Domnul.

...De aceea vă chem pe toți la luptă împotriva necredinței. Vă chem să vă înșiruiți în ceata acelor fii buni ai bisericii, cari în 5 Martie, anul acesta, în Cluj au înființat Frăția ortodoxă, ca să ajute cauza sfântă a credinței. Credința niciodată nu s'a răspândit fără jertfe. Cei dintâi creștini nu au atacat pe păgâni, dar s'au opus apucăturilor păgânești, ferindu-se de ele. Vă aduceți poate aminte, că în uriașul amfiteatru al împăratului Flavian oamenii se luptau cu animalele și erau uciși de animale. Zadarnic a oprit împăratul Constantin aceste jocuri, căci oamenii mergeau mai departe să se desfăteze văzând scene de omor în teatru. In anul 403 însă un simplu călugăr, cu numele Telemach, se duce în teatru și strigă lumii de acolo să înceteze cu priveala. Toți aruncă în el cu pietri, și sângele lui colorează tărâna, — dar de atunci au încetat luptele acelea ucigătoare și Telemach a biruit.

(Din pastorala P. S. Sale Episcopului GRIGORIE al Aradului).

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae în mijlocul credincioșilor la Cornățel, județul Sibiu

Vizitațiunile canonice arhierești, în mijlocul credincioșilor, sânt prilejuri înălțătoare de sufletească zidire, cu roduri neprețuite, după sămânța duhovnicească aruncată din izvorul de viață dătător al Evangheliei lui Hristos.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, — simțind nevoia de a sămăna cât mai multă sămânță duhovnicească între credincioșii din Arhiepiscopie și dorind să cunoască la fața locului viața religios-morală, culturală și socială a credincioșilor, cu partea ei luminoasă și întunecoasă, precum și realizările preoților și a organelor de conducere din parohii pe toate terenele prin activarea instituțiunilor bisericești organizate și îndrumate prin desele circulare, ca: «Oastea Domnului», societatea tinerimei «Sfântul Gheorghe», Reuniuni de femei, Casa culturală cu sala de lectură, biblioteca și Școala de Duminecă, — coboară adeseori cu diferite ocazii în parohiile din Arhiepiscopie.

O astfel de vizitațiune canonică a făcut I. P. S. Sa în ziua de Marți, 18 April, a treia zi de Paști, în parohia Cornățel. In dimineața zilei I. P. S. Sa a sosit în comună, însoțit de dl Bogdan-Duică profesor universitar și președintele secției Sibiu a «Frăției ortodoxe române», de consilierii arhiepiscopești Virgil Nistor și I. Grovu, diacon I. Dinu și de un cor al Academiei teologice sub conducerea profesorului Candid Popa.

---

din grădinile sufletului (las'că nici cuvintele, neputincioase cum sânt, nu le-ar putea grăi în toată deosebita lor frumsețe) au făcut din noi doi ***un singur suflet.*** Despărțiți de datoriile noastre care ne mână să ducem greul vieții pe fronturi diferite, noi am simțit adeseori, în clipe de odihnă, când gândul hoinar rătăcea departe, că sântem asemenea unui copac plin de sevă despicat în două. Deaceea am ținut unul la altul și am suferit împreună, deaceea ne-am bucurat și am plâns amândoi atunci când biruia invidia celorce pizmuiau prietenia noastră. Din gândurile noastre pioase ne-am construit un refugiu de lume, când ea arunca noroi în inimile noastre albe ca spuma. Din dorurile noastre s'a înălțat o cruce ce amintește până astăzi, acolo pe colțul de hotar pe care au împlântat-o cu pietate mâni cucernice, unitatea în dualitate a sufletelor ce se frământau ocrotite de semnul ei.

. . . . . .

Pun strajă gândurilor mele ce vor să umple, cum au pornit, fețe întregi, rugându-te să-ți însușești bucuria de a mă ști împăcat. Căci dincolo de lume cu ale ei dureri, noi am descoperit de mult realitatea unei fericiri negrăite și un rai fără margini. In pas măsurat, noi mergem mereu spre zările mai bune, a căror făgăduință am primit-o. Pe drumul nostru de triumf sânt adeseori spini mulți și de multe ori, sângerând, facem popasuri pentru vindecare. Sfintele Paști, dragă prietene, indiferent dacă le petrec sub ochii muiați de drag ai celor dragi mie sau între străini, demult sânt pentru mine cel mai reconfortant popas. Căci numai măsurând suferințele noastre cu suferințele Celuice a murit pe Cruce, ne dăm seama de puținătatea rezistenței noastre în dureri; numai comparând răbdarea fără margini a Celui care «ocărât fiind, nu răspundea cu ocară, dat la chinuri nu amenința, ci se lăsă în știrea Celuice toate le judecă cu dreptate (I Petru 2, 23), sântem în stare să socotim cât de puțin eroi sântem noi oamenii pe drumul în lume, cât de rnr «ne știm lua partea noastră de suferință, ca niște buni ostași ai lui Hristos» (comp. II Tim. 2, 3).

Noi spre aceeasta ne străduim. Deaceea am luat cu bucurie crucea Lui și am pornit pe urmele Sale. E cea mai mare și cea mai vrednică de rememorat din bucuriile noastre.

. . . . . .

Singur de astădată, fără de mine vei călca pământul prea mult și de prea multă vreme frământat de neastâmpărul meu, și la umbra Crucii, sub semnul isbăvitoarei arme, în clipe de sfântă reculegere, vei cugeta adânc la înțelesul creștinescului: ***Hristos a înviat!*** pe care bătrâni cu păr alb de povara anilor și femei cu chipuri vesele și guri vorbăreațe și copiii cu ouă roșii ce i-ai întâlnit în cale, pe ulițele satului, ți-l spuneau în locul bineților obișnuite. Vei înțelege atunci mai bine ca oricând valoarea netrecătoare a chemării ce pornește în noaptea Invierii din ușile sfântului altar în numele lui Isus: ***Veniți de luați lumină!*** Cucerit de ele, vei simți puteri mari străbătând sufletul tău generos dăruit de Dumnezeu și îndemnuri puternice, îndemnuri sfinte te vor mâna mereu înainte, făcând din glasul tău glas de goarnă ce sună mereu cuvinte grele ca adevărul: Veniți după mine, veniți!

Iar eu, aici departe, mă voi gândi atunci cu drag și cu cutremur la minunea care a făcut să fiu în bucurii, în suferințe și în Isus Hristos împreună cu tine ***una***, deapururi.

Sabin Sibianu.

†

Adânc îndureraţi aducem la cunoştinţa tuturor rudeniilor, prietinilor şi cunoscuţilor, că mult iubita noastră mamă, bunică şi străbunică

Nina Blaga născ. **Moga**

văduvă de preot ortodox-român

în etate de 74 ani, a răposat în 19 April a. c. şi va fi depusă Vineri, în 21 April 1933, în cripta familiară din cimitirul ortodox-român Sibiu la ora 3 d. a.

[8] 1—1 R. S. **Familia Dr. Lionel Blaga.**

Intreprindere de pompe funerare Paly şi Möckesch, strada Faurului 11.

La uşa bisericii, unde se înălţa o frumoasă poartă împodobită cu verdeaţă şi covoare, Inaltul prelat a fost întâmpinat de întreg poporul în frunte cu preotul M. Florea, care în scurte cuvinte bineventează pe I. P. S. Sa şi-i imploară binecuvântarea arhierească. După o scurtă cuvântare de mulţumire pentru frumoasa primire, — s'a purces în sfânta biserică şi celebrat sfânta liturgie. Răspunsurile le-a dat corul de curând înfiinţat al societăţii tinerimei «Sf. Gheorghe», precum şi corul teologilor.

In decursul sfintei liturghii a fost hirotesit preotul Valer Judele, din Mărgineni, întru protopresbiter pe seama tractului Oltul.

După terminarea sfintei liturghii I. P. S. Sa a ţinut o minunată predică, tălmăcind în decurs de o oră rugăciunea domnească «Tatăl nostru», — cu pilde din viaţă şi cu bogate şi folositoare poveţe şi învăţături pentru credincioşii noştri.

După terminarea sfintei liturghii I. P. S. Sa s'a interesat de aproape, dela preot şi dela consiliul parohial şi comunal, despre viaţa din comună, despre activitatea diferitelor instituţii, dând sfaturi pentru îndrumarea lor pe calea cea bună, ca să se înfăptuiască opera de renaştere sufletească în spiritul evangheliei lui Hristos.

In uralele credincioşilor I. P. S. Sa a părăsit cu suita comuna, întorcându-se la reşedinţa Sa.

Probleme, fapte, comentarii

Dela românii ortodocşi din America. — *Ni se scrie din* Canton, *Ohio, o colonie fruntaşă românească din America de nord, că în 19 Februar a. c. românii ortodocşi din* parohia Canton, *compusă din români locuitori în Canton, Massillon, Louisville şi Minerva, Ohio, au avut o zi de mare sărbătoare bisericească şi naţională. In această Duminecă s'a făcut instalarea nou alesului paroh, a preotului* Iuliu Holdăr, *în scaunul vacant al parohiei ortodoxe române «Sf. Gheorghe« din Canton, Ohio.*

La serviciul divin, săvârşit cu deosebită solemnitate, un cor mixt puternic bisericesc, purtând numele maestrului Gh. Dima, şi condus cu pricepere de dnul Marcovici. a dat răspunsurile liturghice. Păr. Holdăr a rostit o predică frumoasă, cu îndemn pentru credincioşi să stăruiască tot mai mult întru păstrarea şi întărirea vechei credinţe ortodoxe şi a dragostei pentru neam şi biserica strămoşească.

In hala unei societăţi româneşti din localitate, Reuniunea femeilor ortodoxe române din Canton, condusă de prezidenta ei, dna Sălcăianu a pregătit «masa comună», cu numeroşi învitaţi. In decursul mesei s'au rostit cuvântări ocazionale, potrivite momentelor sărbătoreşti. Au vorbit dnii: N. Savu, tost preşedinte al consiliului parohial, Gh. Muşat, actualul preşedinte, Pr. I. Holdăr, dna preoteasă Holdăr, oferind concursul său în special Reuniunii femeilor române ortodoxe din Canton, — şi alţi vrednici membri ai coloniei româneşti de acolo. Un program artistic, cu bucăţi alese, pentru canto şi pian, coruri şi solo, recitări, toate împreună au contribuit şi mai mult la însufleţirea publicului venit să asiste la instalarea noului paroh ortodox.

*

Sfintei biserici din Costeşti. — La marele praznic din anul acesta al Invierii Domnului, când se împlinesc trei ani dela dureroasă întâmplare, care în noaptea patimilor a mistuit cu foc biserica din *Costeşti* şi a îngropat sub cenuşă peste o sută de enoriaşi, Arhiepiscopia noastră de Alba-Iulia şi Sibiu a trimis nou ziditei biserici din Costeşti ca dar două mari clopote unul de 563 kg., al doilea de 276 kg. Pe unul e imprimată inscripţia: *Cercetatu-ne-ai pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit. Psalm 65, 9. Sfintei biserici din Costeşti. Dela iubitorii fraţi din Arhiepiscopia ortodoxă de Alba-Iulia şi Sibiu.* Pe al doilea sânt cuvintele: *Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vestì lauda ta. Ps. 50, 16.*

Lucrările pentru înălţarea noului locaş, înfăptuit prin prinos dela săraci şi bogaţi, sânt aproape complet terminate. Târnosirea sa se va face la sărbătoarea Sf. Ilie din anul acesta, în cadrul unor măreţe festivităţi.

Organizaţi Oastea Domnului

Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu

CONVOCARE

Membrii „Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu" se convoacă la

Adunarea generală ordinară

ce se va ţinea *Duminecă în 30 April* a. c., la ora 3 d. a., în localul Reuniunii din strada Brukenthal Nr. 17, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării.
2. Constatarea membrilor prezenţi.
3. Raportul general al comitetului şi raportul despre încheierea socotelilor pe anul 1932.
4. Luarea la cunoştinţă a raportului general, aprobarea socotelilor şi darea absolutorului comitetului.
5. Eventuale propuneri.
6. Alegerea comitetului.

In preziua adunării generale (Sâmbătă, 29 April a. c.) la ora 8 seara va avea loc în localul Reuniunii o consfătuire pentru alegerea comisiei de verificare a Raportului general şi al Raportului cassei. Este de dorit să participe la această consfătuire cât mai mulţi membri.

Sibiu, 7 April 1933.

Prot. **E. Cioran** prezident. **Stefan Duca** secretar.

Intrucât nu se prezintă membri în număr suficient după statute la ora 3 d. a., adunarea generală se ţine cu ori câţi membri prezenţi ar fi în aceeaşi zi şi în acelaş local la ora 4 d. a.

Propunerile din afară trebue trimise comitetului Reuniunii cel puţin cu cinci zile înainte de adunarea generală.

INFORMAŢIUNI

Conferenţe pastorale. *I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE, dorind a lua contact mai apropiat cu preoţimea din întreaga Arhiepiscopie pentru a discuta împreună cu ea problemele bisericii noastre şi ale misiunii preoţeşti în vremea de astăzi şi pentru a chibzuì asupra măsurilor necesare la intensificarea activităţii pastorale şi la înlăturarea piedecilor ce se ivesc, va ţinea rând pe rând în diferite centre ale Arhiepiscopiei* **conferenţe pastorale.**

Spre acest scop a convocat prima conferenţă pastorală pe zilele de Miercuri şi Joi 26 şi 27 April, în **Sighişoara,** *la care au fost invitaţi să ia parte toţi preoţii din protopresbiteratele: Agnita, Cohalm şi Sighişoara.*

Manifestaţie studenţească. Sibiul are, tocmai în piaţa *Regele Ferdinand,* o fântână care a fost botezată în răsboi cu numele de «*Falkenhein*», fostul şef al armatei germane trimise împotriva României. Fântâna e împodobită cu un cuib de barză cu şarpe în cioc, simbolizând — cum se spune — armata germană (barza), şi armata română (şarpele din cioc). Un grup de studenţi, pentru a răspunde provocării, s'a apropiat, în rânduri strânse, — cântând cântări naţionale, şi strigând «Trăiască armata română», — de fântâna «Falkenhein», în ziua întâi de Paşti, la amiazi, şi a înlăturat barza din vârful ei. Sosind sergenţii trimişi de chestură, studenţii s'au dus la poliţie, şi au depus o declaraţie arătând, că fântâna, cu podoabele ei, jigneşte sentimentul naţional şi cere înlăturarea acestor podoabe.

Fapte din străinătate. Guvernul austriac opreşte funcţionarii publici să facă politică de partid. — Guvernul din Bulgaria a hotărât să facă lege, care să înlăture pe comunişti de-a fi aleşi membri ai parlamentului.

Numărătoarea mai nouă arată, că în Rusia trăesc 161 milioane de oameni, de 9-ori mai mulţi decât în ţara noastră. Aceste 161 milioane vorbesc însă 151 limbi deosebite. Aşa zişii ruşi mari sânt în număr de 77½ milioane; ruşii albi 47 milioane; ucrainenii 23 milioane; urmează apoi uşbecii, tatarii, polonii, turcii, evreii, cerchezii, germanii ş. a.

Nr. 3068/1933. (25) 2—3

Concurs repeţit

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Raporţel,** aparţinătoare protopopiatului Geoagiu, se publică concurs cu termen de 15 zile dela întâia publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Retribuţia cuvenită dela stat.
2. Casa parohială cu dependenţe.
3. Folosirea a 5 jug. sesiune parohială de prima calitate, arabil, şi grădină.
4. Folosirea a două cimitire.
5. De fiecare familie (96) câte 3 dcl. porumb sfărâmat.
6. Lemne necesare pentru foc.
7. Drept de păşunat în izlazul comunei.
8. Stola obişnuită în protopopiat.

Observăm că parohia e situată la distanţă de 5 km. de gara Simeria, într'o regiune frumoasă şi accesibilă pentru transport.

Concurenţii sânt poftiţi a-şi înainta cererile de concurs adjustate conf. normelor în vigoare oficiului protopopesc al Geoagiului în termenul deschis, având a se prezenta în parohie, pe lângă prealabila încuviinţare dela Consiliul arhiepiscopesc, şi a se face cunoscuţi poporului.

Din şedinţa secţiei bis. ţinută la 6 April 1933.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 65/1933 prot. (21) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a doua din **Sadu,** parohie de clasa I-a, din protopopiatul Sibiului, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariţie în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

a) Salarul dela stat conform coalei B.

b) Sesiune parohială: 12 jug.

c) Stola uzitată.

Candidaţii îşi vor procura concesiune de candidare dela Preaveneratul Consiliu arhiepiscopesc.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc ortodox român, Sibiu, în termin, şi candidaţii pe lângă încunoştinţarea acestuia se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de enoriaşi.

Sibiu, la 4 Martie 1933.

Oficiul protopopesc ortodox român în înţelegere cu consiliul parohial.

Emilian Cioran protopop.

Redactor responsabil: Dr. George Proca. Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane.